

"Afrika Berättar"

afrikanska ungdomar på Tokalynga Teaterakademi

4-10 juli 2011 och 18-21 augusti 2011

Sommaren 2011 har Teater Albatross och African Roots genomfört två seminarier med framför allt afrosvenska ungdomar. Region Halland och Östra Göteborg har stött projektet ekonomiskt.

Först ett seminarium 4-6 juli, med ca 21 deltagare. Några stannade sedan till den 10:e.

Därefter ett seminarium 18-21 augusti, 7 deltagare. Då bara unga kvinnor.

Teater Albatross

Killarnas sommarläger på Tokalynga Teaterakademi 4-6 juli

Seminariet 4-6 juli bestod förutom av två unga kvinnor enbart av unga män. Alla i åldern 15 -24 år. Kvinnorna var 16 och 18 år. Alla dessa deltagare kom från förorter till Göteborg, mest från Bergsjön/Kortedala. Dessutom deltog fyra personer från Bashas familj i Ätran. Basha är en stor somalisk familj i Ätran.

Dessa ungdomar var mycket omtumlade av att komma ut på landet. Många av dem hade inte kunnat sova natten innan resan till Tokalynga. Och sedan blev det nästan ingen sömn under de tre dagar de var på Tokalynga!

Men charm och irrationell, skruvad energi var det mycket av!
Och humor! Och värme!

Mötet mellan ungdomarna och Teater Albatross var inte helt enkelt. Det var också ett möte mellan förort och landet. Liksom ett möte mellan svenskar och andra generationens invandrare. Ett möte mellan marginaliserade ungdomar överraskade av möjligheten att få träffa en teater ute på landet, och en professionell teater med visioner för vad mötet skulle kunna innebära. De kom måndag morgon, vi arbetade hela eftermiddagen med trummor under kongolesen Edo Bumbas ledning. Ungdomarna hade mycket energi trots att vi som var ledare förstod att de flesta "inte hade sovit en blund" inför resan!!!

.....
bilder från Edos trumningssejour (som han började utan trummorna):

.....
På måndagskvällen spelade Teater
Albatross teater för dem. Ungdomarna
gillade skarpt
föreställningen
Den Brinnande
Mannen,

På tisdagsmorgonen förstod vi vidden av kulturkrocken: Inga, förutom tjejerna som barrikaderat sig i ett litet rum för sig själva, verkade ha sovit mer än kanske en blund...

Det var fullt ös... In och ut ur huset, på cykel, samtal hit och dit, överallt. Intensiv energi. Spretande åt alla håll. Med humorn ständigt närvarande.

Så kom ett samtal från grannar. - Ett till! - Det visade sig att killarna gått runt i grannskapet under natten. Grannarna, intet ont anande, gnuggade sig i ögonen!? ”En hord afrikaner utanför min villa”... Telefonerna gick varma mellan husen, hundar kom och skällde, ett medborgargarde tog form, det var kolsvarta natten. En av grabbarna fick panik, sprang ner i ett dike, tappade sin mobil och var omtumlad. Allt löstes nästa dag...

På eftermiddagen gick vi en sex kilometers promenad till Roberts torp i skogen. . Här är några bilder från promenaden, som för övrigt tog sin lilla tid:

Under promenaden djupintervjuerade Charlotta från Albatross flera av deltagarna deltagarna med hjälp av filmkamera.

Intervjuerna skedde också på Tokalynga. Ungdomarna berättade med liv och lust många spännande saker från sina liv. Vi fick en känsla av att de kanske inte var så vana att bli lyssnade på!

Ur Charlottas intervjuer: Benji, 21 år, kommer ursprungligen från Kongo DRK.

Jag känner att jag brinner för... jag känner ett stort, starkt behov att hjälpa folk. Det vill jag jobba med. Och då tror jag att politik är rätt väg att gå.

För mig, jag tycker att jag har möjligheter. Jag kan göra vad jag vill här i Sverige. Jag kan inte se någon som kommer att stoppa mig eller nåt sånt. Men jag vet att det finns ungdomar som ser det så: -"Äh, Sverige, vad fan. Jag kan plugga men jag kommer inte att få nåt jobb ändå. Skit samma, jag ska inte göra nånting. Lika bra att sitta hemma."

De vet inte vad de ska göra. Då blir de rastlösa. Då händer det att man gör dumma saker. Jag kunde också ha hamnat i den situationen, fast jag bestämde mig att bara plugga.

Så kom vi fram till Roberts torp.
Stämningen var hög, mycket avslappad,
några upptäckte kattungen Sture inne i
huset:

Vi tog en gruppbild innan tillbakavandandet! Vi sjöng, vi skojade!

Så var vi tillbaka på Tokalynga. Hungriga!
Det var en hög stämning. De hade ju inte sovit på länge! Vi grillade. Gott.
Lammkotletter, strutskorv och majs...
Mmmm... - Potatissalladen var inte lika populär.

Vi satt sedan i cirklar och diskuterade.

På kvällen visades Teater Albatross film, No Condition is Permanent, om det kriminella utfiskandet utanför Kameruns Atlantkust. Dessutom visade Robert lite mer teater.

Så kom natten. Vi, ledarna, fältsekreterarna Wilo och Mehmet från Östra Göteborg, Dani och Robert från Albatross förstärkta av Börje, f d polis och kock, vi hoppades att dessa ungdomar äntligen skulle få ro, att de skulle sussa gott!

Men... morgonen kom... Alla intygade att de inte "fått en blund i natt heller". Seg morgon. Seg.

Men så började träning med gänget. Teaterträning. Och Dani från Burkina Faso ledde.
foto från övningen "samtal med trummor".

Vi hade roligt! Fullt ös!

Och så blev det eftermiddag, de skulle hem. Hem till förorten. Till arbetslöshet. Till kompisarna. Till skollov. Till "det vanliga".

Men vi tog oss tid att innan hemfärden samtala i en stor ring med Börje, den f d polisen. Det blev ett långt och intressant samtal. Stor inlevelse i frågorna. Vi kom överens att Börje och Robert från Teater Albatross skall komma till Kortedala i höst och träffa gänget där, på deras hemmaplan.

Och kvar blev vi, ledarna. Och några stycken ur gänget, de mest organiserade, de som vill bygga upp African Roots, en afrosvensk organisation för i första hand svenskafrikaner. Svenskar är också välkomna enligt devisen:

Vi är alla afrikaner! Dessutom planerades framtida aktiviteter med Teater Albatross... Vilka ambitioner dessa ungdomar har!

Lugnet torsdag till söndag stod i bjärt kontrast till de överkligt kaotiska och helcharmerande tre första dagarna. Liv! Liv skakade Tokalyngas väggar! Tystnaden efteråt: Bedövande!

Flickornas sommarläger på Tokalynga Teaterakademi 18-21 augusti

De anlände, 7 flickor, torsdag tidig eftermiddag. De flesta kom från Hjärbo, några från Bergsjön/Kortedala. De flesta med Somalisk bakgrund. Två från Bashas familj i Åtran var också med!

Angående sömnen var det samma historia som med killarna: Sömn var det brist av. Både natten innan lägret och under de tre nätterna på Tokalynga ...

De var överraskade över husets storlek, och en del av dem var lite skrämde av skulpturerna, både de europeiska och de från Afrika. De tog två rum bredvid varandra. Alla skulle sova där... En bra bit från skulpturkorridoren.

Första eftermiddagen ledde ex-senegalesen Gilles Dieng från Teater Albatross trumundervisning. Det var mycket uppskattat, de var verkligen duktiga!

Senare på kvällen visade Charlotta från Teater Albatross föreställningen Mary Kingsley. Det var en lyckad kväll.

Nästa dag började ett problem urskiljas som sedan var med oss var dag... Flickorna ville inte gå upp! De somnade sent... - SENT! (Om de sov alls.) Och ville inte gå upp kl 10 som de själva föreslagit. Så frukosten började kanske vid halv-tolv-tiden... Emellanåt var det en låg energi, och de hade svårigheter att ta gemensamma beslut. Så ibland var det svårt att "veta vad vi skulle göra".

Men: låt oss börja med något roligt, första eftermiddagen delade vi in oss i smågrupper, 2 flickor var med fyra olika vuxnare ledare. Ledarna var Ahmed, äldre ungdom från Kortedala, Wilo, Somaliska och Göteborgska, Anna, vän till Albatross som hjälpte till med maten, och Robert från Albatross.

Och flickorna skulle arbeta fram scener, förslag på något man kunde göra teater av... Resultaten var över förväntan! Självt arbetade jag med två somaliska unga kvinnor. De arbetade fram denna text som de sedan framförde varierat med trummor:

Resa runt i världen

Alla kontinenter

För att inte

Bara jobba bara jobba

Och sen dö

Solo TRUMMOR

Ett Somalia i fred

Pröva olika saker i livet

Mamma jobbar

Älskar mina syskon jättemycket

Jag har aldrig varit kär

Tjejerna blir illa behandlade, sårade

Bäst att hålla sig undan

Solo TRUMMOR

Du är en hora

Killarna bryr sig inte dom vill leva sitt liv

Jag vill bestiga Mount Everest

Hoppa Bungy Jump

Jobba med Läkare utan Gränser

Här är vårt liv

TRUMMOR, avslutning

Alla grupperna visade upp sitt material. Det var väldigt lyckat! Många aktuella problem, både i förorten i Göteborg, och i förhållande till ursprungslandet, oftast Somalia, ventilerades. Då hade vi en stor tillit till att vi skulle göra storverk med flickorna! De var mycket duktiga och modiga.

MEN det blev inte så. Något gjorde att det delvis blev märkligt passiva dagar. Det var inte alltid våra viljor stretade åt samma håll. Men, trots allt, vi gjorde också de sista dagarna mycket som var härligt: Trumningen fortsatte, dans, utflykt till sjön, samtal med den pensionerade polisen Börje, roliga samtal runt maten. Och så vidare.

För övrigt åkte vi till olika affärer och kiosker för att köpa läsk och godis, mycket viktigt!

För att ta det hela i en viss ordning:

Lördag eftermiddag lärde flickorna oss ledare en afrikansk dans.

Den var inte helt enkel, men det var väldigt trevligt!

Tidig lördagskväll åkte vi till Byasjön, där vi gjorde upp en eld.

Någon badade. Vi hade det väldigt mysigt.

På kvällen såg alla Teater Albatross film No Condition is Permanent. Efteråt var det diskussion om överfiskningen och pirater, flickorna var trötta.

Vi avslutade på söndagen med en cirkel där vi pratade om de dagar vi haft tillsammans.

De flesta hade gillat lägret. Liksom pojkarna, hoppades man på ytterligare träffar...

Så dök ex-polisen Börje upp. Vi gjorde ett sista samtal tillsammans. Det blev hett, diskussionens vågor gick höga! En del flickor var för mycket hårda straff. Andra inte... Som sagt: det blev en pärs för Börje, han tyckte flickorna hade mer passion än killarna!!!

För Teater Albatross. Och för African Roots.

Tack alla! Tack Wilo Abdulle och Mehmet Yamanlar. Och Ahmed Ali! Och vidare från Africanroots: Benjamin, Idris och Abdi

Bilder: Deltagarnas egna bilder

Tokalynga 6/9 11

Robert Jakobsson